

Νίλντε Γιόττι

Πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς

Πρωταγωνίστρια τοῦ δράματος καὶ τῶν ἀντιθέσεων τῆς τριαντάχρονης ἱστορίας τῆς Ἰταλίας

Μὲ τὴν εὐκαιρία τῆς ἐπισκέψεως στὴν Ἑλλάδα τῆς Νίλντε Γιόττι, πού εἶναι Πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς καὶ ἡγετικό στέλεχος τοῦ Ἰταλικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, θὰ γράψουμε λίγα λόγια γιὰ τὴν ἐνδιαφέρουσα ζωὴ τῆς.

Ἡ Νίλντε Γιόττι εἶναι κόρη ἐνὸς σοσιαλιστῆ σιδηροδρομικοῦ, μικροαστῆ, μὲ δίπλωμα φιλολογίας ἀπὸ τὸ καθολικὸ Πανεπιστήμιο τοῦ Μιλάνου. Συνάντησε τὸν Τολιάττι τὸ 1946, σ' ἓνα ἐστιατόριο, στὸ Γιάνθειον. Ἐκείνη εἶχε μόλις ἐκλεγεί στὴ Συντακτικὴ Συνέλευση. Ἐκεῖνος ἦταν ἓνας ἀπὸ τοὺς μεγάλους ἀρχηγούς τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ.

Ἡ Γιόττι, πλάι στὸν Τολιάττι, ἐργάστηκε σκληρὰ καὶ κατόρθωσε ν' ἀνέβει ψηλὰ μέσα στὴν ἱεραρχία τοῦ κομμουνιστικοῦ κόμματος. Τὸ 1956 ἔγινε μέλος τῆς Κεντρικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ τὸ 1964 μέλος τῆς Διοίκησης. Ἐμείνε κοντὰ στὸν Τολιάττι σ' ὅλες τὶς ἀποφασιστικὲς στιγμὲς τῆς ζωῆς του καὶ γνωρίζει πολλὰ ἀπὸ τὰ μυστικὰ ἐκείνης τῆς ἐποχῆς. Τὸν συνόδευε στὰ ταξίδια του στὴ Σοβιετικὴ Ἐνωση, σύχναζε στὸ Κρεμλίνο καὶ στὶς ντάτσιες, ὅπου τὸ βράδυ σεργιόριζαν τὸ ἀγαπημένο φαγητὸ τοῦ Στάλιν, ψητὸ ἀγριόχοιρο. Πῆρε μέρος στὶς συζητήσεις πού ἔγιναν τὸ 1950 μὲ τὸν Στάλιν, τὸν Μολότοφ καὶ τὸν Μπέρια, ὅταν οἱ Σοβιετικοὶ ἤθελαν νὰ πείσουν τὸν Τολιάττι νὰ ἐγκαταλείψει τὴν Ἰταλία καὶ ν' ἀναλάβει τὴ διεύθυνση τῆς Κομινφόρμ. Ἦταν κοντὰ στὸν Τολιάττι ὅταν ἔγινε ἡ ἀπόπειρα ἐναντίον του, τὸν Ἰούλιο τοῦ 1948, καὶ στὸ ἴδιο αὐτοκίνητο ὅταν ἐκεῖνος τραυματίστηκε σὲ αὐτοκινητιστικὸ ἀτύχημα τὸ 1950 στὴν κοιλάδα τῆς Ἀόσιτης. Καὶ ἦταν κοντὰ του στὸ θάνατό του στὴν Κριμαία, τὸ 1964. Παρακολούθησε ὅλη τὴν προσπάθεια τῶν γιατρῶν στὸν πευκῶνα τοῦ Ἄρτεκ, τὴν ἀνώφελη ἐγχείριση πού τοῦ ἔκαναν στὸ κεφάλι, καὶ εἶδε τὸν Κροῦτσεφ

καθισμένο κάτω ἀπὸ ἓνα δέντρο νὰ σκουπίζει τὸν ἰδρώτα του καὶ νὰ ὀργανώνει σχολαστικὰ τὴν κηδεῖα τοῦ Τολιάττι.

Σὰ γυναίκα πλήρωσε μὲ πολλὲς ταπεινώσεις τὸ δεσμό τῆς μὲ τὸν Τολιάττι. Τὸ Κομμουνιστικὸ Κόμμα τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ἦταν πολὺ πουριτανικὸ καὶ δὲν ἔβλεπε μὲ καλὸ μάτι ὅτι ὁ ἀρχηγὸς τοῦ Κόμματος εἶχε ἐγκαταλείψει τὴ γυναίκα του, τὴν πρῶην ἐργάτρια-ἐπαναστάτρια Ρίτα Μοντανιάννα, γιὰ τὸν ἔρωτα τῆς νεαρῆς Νίλντε. Δὲν ἀπόκτησε δικό της παιδί, ἀλλὰ υἱοθέτησαν μὲ τὸν Τολιάττι ἓνα κορίτσι, ἀπ' τὸ ὅποιο ἔχει γίνει τώρα γιαγιά. Μετὰ τὸ θάνατο τοῦ Τολιάττι δὲ βγήκε ἀπὸ τὸ προσκήνιο, οὔτε περιορίστηκε στὸ ρόλο τῆς ἔνδοξης χήρας. Ἐργάστηκε σκληρὰ γιὰ τὴν τροποποίηση τοῦ οἰκογενειακοῦ δικαίου. Ὅταν ἦταν ὑπεύθυνη γιὰ τὸ Γυναικεῖο Τμήμα τοῦ Κ.Κ., τὸ 1965, ἡ Γιόττι ἐτοίμασε τὸ πρῶτο νομοσχέδιο γιὰ τὴ λύση τῶν νεκρῶν γάμων. Ἀλλὰ τὸ Κόμμα δὲν ἤθελε τότε νὰ διαταράξει τὶς σχέσεις του μὲ τὸν καθολικὸ κόσμον καὶ τῆς ἀπαγόρευσε νὰ τὸ παρουσιάσει στὴ Βουλὴ.

Τώρα ἡ Γιόττι εἶναι Πρόεδρος τῆς Ἰταλικῆς Βουλῆς. Εἶναι μιὰ γυναίκα ἀνεξάρτητη, ἐπίμονη, δυνατὴ, φιλελεύθερη καὶ ἀνεκτικὴ, πράγμα πού τὴν κάνει δημοφιλή, ἀκόμα κι ἔξω ἀπὸ τὸ Κόμμα. Δὲν τῆς ἀρέσει ἡ γραφειοκρατία καὶ εἶναι πάντα διαθέσιμη. Ζεῖ ἀρκετὰ ἀπομονωμένη, μαζὶ μὲ τὴν υἱοθετημένη κόρη τῆς. Τῆς ἀρέσει νὰ ζεῖ μακριὰ ἀπὸ τὸ προσκήνιο τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος καὶ δὲ συναναστρέφεται πολὺ τὰ ἡγετικά μέλη του. Μιὰ ἀπὸ τὶς λίγες φορές πού δέχτηκε νὰ μιλήσει γιὰ τὴ ζωὴ τῆς μὲ τὸν Τολιάττι, τὸ 1971, εἶπε: «Ὁ Τολιάττι ἔλεγε πὼς ἓνας πολιτικὸς εἶναι ἓνας ἄνθρωπος πού δὲν μπορεῖ νὰ ἔχει φίλους, τουλάχιστο μὲ τὴν κοινὴ ἔννοια, γιατί πάντα εἶναι μιὰ σχέση σὲ λανθάνουσα κατάσταση. Ἐκεῖνοι πού θέλουν νὰ διοικοῦν εἶναι ἀναγκαστικὰ μόνοι...».